

ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်းရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၆ ခုနှစ်
မေလ ၁၀ ရက်

ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ အမိန့်ချမှတ်ပေးရန်
လျှောက်ထားသည့်ကိစ္စတွင် တစ်ဖက်အမှုသည်သို့ ကန်ကွက်
တင်ပြရန် နို့တစ်စာပေးအကြောင်းကြားရန် မလိုအပ်သကဲ့သို့
ထပ်မံစစ်ဆေးရန်လည်း မလိုအပ်ခြင်း။ အမှုစစ်ဆေးနေစဉ်
ကာလကပင် တရားခံ၏ ပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး
သက်သေခံချက်များရခဲ့ပြီးဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ အမိန့်ချ
မှတ်သော မူလအမှုစစ်တရားရုံးသည် အဆိုပါအမိန့် (ပစ္စည်းလက်ရှိထား
ပိုင်ခွင့်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန်အမိန့် သို့မဟုတ် ပစ္စည်းလက်ရှိထား
ပိုင်ခွင့်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်ရန် ငြင်းပယ်သည့်အမိန့်) ကို တရားခံအား
ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သောနေ့တွင် ချမှတ်ပိုင်ခွင့်ရှိပြီး မူလအမှုစစ်တရားရုံးက

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၁ (ခ)
+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၃၈ (ခ) တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊
နိုဝင်ဘာလ ၃ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်အပေါ်
ပြင်ဆင်မှု

၂၀၀၆
ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

တရားခံအား ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သောနေ့တွင် မိမိသဘောအတိုင်း အဆိုပါ သက်သာခွင့်ကိုမပေးခဲ့သဖြင့် တရားလိုကလျှောက်ထားတောင်းခံသော ကိစ္စဖြစ်လျှင်လည်း မူလအမိန့်ချမှတ်သည့်နေ့မှ တစ်လအတွင်းသာ တောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့်ပေးသင့်မသင့်ကို အမိန့်ချမှတ်ရမည် ဖြစ်ပေ သည်။

တရားရုံးများသည် တည်ဆဲဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကို တိကျစွာလိုက်နာ၍ မိမိရုံးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ နှောင့်နှေးမှုကြောင့် သက်ဆိုင်ရာအမှုသည်အား ထိခိုက်မှု၊ နစ်နာမှု မဖြစ်ပွားစေရန် အထူး သတိပြုရန်လိုသည်။

နစ်နာသူက ယင်းကျင့်ထုံးဥပဒေအရ အမိန့်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည့်ကိစ္စတွင်လည်း တစ်ဖက်အမှုသည်ကို ကန့်ကွက် တင်ပြရန် နို့တစ်စာပေးအကြောင်းကြားရန် မလိုအပ်သကဲ့သို့ ထပ်မံစစ်ဆေးရန်လည်း မလိုအပ်ပေ။ အကြောင်းမှာ အမှုစစ်ဆေးစဉ် ကာလကပင် တရားခံ၏ ပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး သက်သေခံချက် များရခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လေ့လာလျှင် တရားလို လောလောဆယ်လက်လွတ် သွားသည့် ပစ္စည်းလက်ရှိထားပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးကို မကြန့်ကြာစေဘဲ အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်သည်မှာ မြင်သာပေသည်။ ထို့ပြင် တရားခံ၏ ပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အမှုစစ်ဆေးစဉ်ကပင် သက်သေခံချက်ရရှိပြီးဖြစ်၍ ယင်းသက်သေခံချက်အပေါ် အခြေပြုပြီး

ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်ရာ အမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ခုခံခွင့်၊ ချေပခွင့်၊ ကြားနာခွင့် ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်မှာလည်း မြင်သာသည်။ ထို့ကြောင့် သီးခြားနို့တစ်စာ ထုတ်ဆင့်ခြင်း၊ လျှောက်လဲကြားနာခွင့်ပေးခြင်းပြုမှသာ တရားစီရင်ရေး ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မည်ဟူသော လျှောက်ထားသူများ၏ တင်ပြချက်ကို လက်ခံရန် အကြောင်းမရှိပေ။

၂၀၁၆
ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

- လျှောက်ထားသူများအတွက် - ကိုယ်တိုင်
- လျှောက်ထားခံရသူ(၁)အတွက် - ဒေါ်အေးအေးမွန်
လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူ(၂)အတွက် - ဦးဉာဏ်မြင့်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ်တရားရုံး ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ် အထွေထွေမှုအမှတ် ၁၀၈ တွင် လက်လွှတ်ခဲ့ရသည့် မြေနှင့်အဆောက် အအုံကို ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန် ဒေါ်အေးသီက လျှောက်ထားရာ ပယ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည့်အတွက် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးသို့ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ အောင်မြင်မှုမရသဖြင့် မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ အချင်းဖြစ် မြေကွက်နှင့်မြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံကို ဒေါ်အေးသီသို့ လက်ရောက် ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အမိန့် အပေါ် ဦးအုန်းမြင့်နှင့်ဒေါ်ရီလှက မကျေနပ်၍ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၆
ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

အမှုမှာ မူလပိုင်ရှင် ဦးမြင့်ဟန်ထံမှ ဝယ်ယူပြီး ဒေါ်အေးသီ
လက်ရှိရယူခဲ့သည့် ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ မြို့သစ် (၄) ရပ်ကွက်၊
အကွက်အမှတ် (၉-၉)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁၄-က)၊ ဧရိယာ ၀. ၄၁၃၂ ဧကရှိ
မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိ တဲအဆောက်အအုံအတွင်းသို့ ဦးအုန်းမြင့်နှင့်
ဒေါ်ရီလှတို့က အနိုင်အထက်ပြု ခြိမ်းခြောက်တားဆီးပြီး ဝင်ရောက်
နေခြင်းကြောင့် ဦးအုန်းမြင့်နှင့် ဒေါ်ရီလှအပေါ် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၄၄၇
နှင့် ၃၄၁ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့်အတွက် လက်လွတ်ခဲ့ရသော
မြေနှင့်အဆောက်အအုံကို လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ဒေါ်အေးသီက
ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ လျှောက်ထားစွဲဆိုမှု
ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူများက ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂
(၁) တွင် အဆိုပါ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူကို ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်အခါ
သို့မဟုတ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်နေ့မှ တစ်လအတွင်း မည်သည့်
အချိန်အခါမဆို ပစ္စည်းလက်လွတ်လိုက်ရသူအား ပစ္စည်းလက်ရှိထား
ပိုင်ခွင့်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်း
ထားကြောင်း၊ ချမ်းမြသာစည်မြို့နယ်တရားရုံးက ရာဇဝတ်ကြီးမှုအမှတ်
၇၇၉ ကို ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်နေ့ မှာ ၁-၁၀-၂၀၁၄ နေ့ဖြစ်ပြီး ရာဇဝတ်
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ လက်ရောက်ပေးအပ်ရန် လျှောက်ထား
သည့်နေ့မှာ ၃၀-၁၀-၂၀၁၄ နေ့ဖြစ်ရာ တစ်လအချိန်ကုန်လွန်သည့်
တစ်လ၏နောက်ဆုံးနေ့ဖြစ်ကြောင်း၊ စည်းကမ်းသတ်ကာလကျော်လွန်မှု
လျှောက်ထားသည့်အတွက် လက်ရောက်ပေးရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊

ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) ပါ စည်းကမ်းသတ်ကာလကို အယူခံရုံး၊ ပြင်ဆင်ရုံး၊ စောဒကရုံးတို့ကလည်း လိုက်နာရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူအား ဆင့်စာထုတ်ဆင့်ခြင်း၊ နှစ်ဖက်လျှောက်လဲ ချက်ကြားနာခွင့်ပေးခြင်းသည် ခုခံခွင့်၊ ချေပခွင့်၊ ကြားနာခွင့်ပေးရမည် ဆိုသော ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ (ဂ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ခြင်းကြောင့် ဒေါ်အေးသီ၏လျှောက်လွှာကို ပယ်ခဲ့သည့် မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ကြောင်း၊ ကာယကံရှင်က တစ်လအတွင်း လျှောက်ထားချက် ဖြစ်သဖြင့် လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း လက်ခံခွင့်ပြုခဲ့သော တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်သည် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်နေသဖြင့် ပြင်ဆင်တည်မတ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၆
ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး က အမှုတွဲပေါ်ပေါက်ချက်၊ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် လမ်းညွှန်စီရင်ထုံး များအရ လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်အေးသီက ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) နှင့်အညီ တစ်လအတွင်း လျှောက်ထားခဲ့ခြင်း၊ လျှောက်ထားသူ ဦးအုန်းမြင့်နှင့် ဒေါ်ရီလှတို့က တုတ်များကိုင်ဆောင် ခြိမ်းခြောက်ထားဆီးပိတ်ပင်၍ အနိုင်အထက်ပြုပြီး အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် အဆောက်အအုံတွင် ဝင်ရောက်နေထိုင်ခဲ့သဖြင့် ဒေါ်အေးသီက မရှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း လက်လွတ်ခဲ့ရခြင်းကြောင့် မူလမြို့နယ် တရားရုံးနှင့် ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်အေးသီသို့ လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သည့် တိုင်းဒေသကြီး

၂၀၁၆

ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ၏ရှေ့နေက မူလမြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သောနေ့မှာ ၁-၁၀-၂၀၁၄ ဖြစ်ပြီး ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ လျှောက်ထားသောနေ့သည် ၃၀-၁၀-၂၀၁၄ နေ့ဖြစ်သဖြင့် အမိန့်ချမှတ်သည့်နေ့မှာ တစ်လအတွင်း လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ (၂) တွင် သက်သာခွင့်တစ်ခုအတွက် လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာ စည်းကမ်းသတ်ကာလ အပိုင်းအခြားကို ရေတွက်ရာတွင် သဘောရိုးဖြင့် စွဲဆိုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အခြားအလားတူ သဘောရှိသောအကြောင်းကြောင့် ယခင်တရားရုံး၌ ကုန်လွန်ခဲ့သောအချိန်ကာလကို ထည့်သွင်းရေတွက်ခြင်းမပြုဘဲ ထုတ်ပယ်ရမည်ဖြစ်သည်ဟု ပြဌာန်းကြောင်း၊ မူလမြို့နယ်တရားရုံးက ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ခြင်းမရှိဘဲ လျှောက်ထားခံရသူ (ယခုအမှု လျှောက်ထားသူ) များကို ဆင့်ခေါ်ခြင်း၊ ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းစေခြင်း၊ လျှောက်လဲချက်ကြားနာခြင်းကြောင့် ကုန်လွန်သောအချိန်တို့ကို ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ (၂) အရ ထုတ်ပယ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ထုတ်ပယ်လျှင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) ပါ ပြဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဇာရီအတည်ပြုခြင်းဖြင့် လက်ရောက်ရရှိခဲ့သော ဦးမြင့်ဟန်ထံမှ ဝယ်ယူခြင်းဖြင့် လက်ရောက်ရရှိခဲ့သော ဒေါ်အေးသီအား

လျှောက်ထားခံရသူများက အနိုင်အထက်ပြုခြင်းကြောင့် အချင်းဖြစ်
မရွေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း လက်ရောက်ပေးအပ်စေသည့်
တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်သည် အကြောင်းခြင်းရာအရ
လည်း မှားယွင်းမှုမရှိသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကိုပယ်ရန် လျှောက်လဲတင်ပြ
သည်။

၂၀၁၆
ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

သို့ဖြစ်၍ အနိုင်အထက်ပြု ခြိမ်းခြောက်ခံရခြင်းကြောင့်
မြေနှင့်အဆောက်အအုံကို လက်လွှတ်ခဲ့ရသူ ဒေါ်အေးသီထံ မြေနှင့်
အဆောက်အအုံကို လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့်
တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းရှိ
မရှိ စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) တွင် ပြစ်မှု
မကင်းသော အနိုင်အထက်ပြုမှု သို့မဟုတ် အနိုင်အထက်ပြုကျင့်ရန်
ဟန်အမူအရာပြသမှု သို့မဟုတ် ပြစ်မှုမကင်းသော ခြောက်လှန့်မှုပါသည့်
ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ရာအတွက် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား ပြစ်မှုထင်ရှား
စီရင်သည့်အခါတိုင်း ထိုကဲ့သို့ အနိုင်အထက်ပြုမှု သို့မဟုတ် အနိုင်အထက်
ပြုကျင့်မည့် ဟန်အမူအရာပြသမှု သို့မဟုတ် ပြစ်မှုမကင်းသော
ခြောက်လှန့်မှုတို့ကြောင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူမှာ မရွေ့မပြောင်း
နိုင်သောပစ္စည်းတစ်ရပ်ရပ်ကို လက်လွှတ်ခဲ့ရသည်ဟု ပေါ်ပေါက်လျှင်
တရားရုံးကသင့်သည်ထင်မြင်လျှင် လက်လွှတ်လိုက်သူအား ပစ္စည်းလက်ရှိ
ထားပိုင်ခွင့်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်စေသည့် အမိန့်ချမှတ်နိုင်ကြောင်း
ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

၂၀၁၆
ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၂) တွင် ပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အမိန့်ကြောင့် ပစ္စည်းအပေါ် တရားမရုံးက ထင်ရှားစေနိုင်သည့် ပိုင်ဆိုင်ခွင့် သို့မဟုတ် အကျိုးစီးပွားကို မထိခိုက်စေရဟု တားမြစ်ထားသည်။ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၃) တွင် မူလရုံးက ပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမရှိလျှင် ပုဒ်မ ၅၂၂ (၃) အရ အယူခံ၊ ပြင်ဆင် တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ မူလရုံးက ပစ္စည်းလက်ရှိထားပိုင်ခွင့်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်သကဲ့သို့ ပစ္စည်းလက်ရှိထားပိုင်ခွင့်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်ရန် ငြင်းပယ်သည့် အမိန့်ကိုလည်း ချမှတ်နိုင်ကြောင်း မြင်သာသည်။ မူလရုံးက ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ အမိန့်ချမှတ်ခြင်း မရှိခဲ့လျှင် ပုဒ်မ ၅၂၂ (၃) အရ အယူခံ၊ ပြင်ဆင်တရားရုံးက ယင်းအမိန့်မျိုး ချမှတ်နိုင်သည်မှာလည်း ထင်ရှားသည်။

ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ မူလရုံးက ပြစ်မှုကျူးလွန်သူကို ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ပြီး ထိုသို့ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သောနေ့မှ တစ်လအတွင်း ပစ္စည်းလက်လွတ်ဖြစ်သွားသူအား ပစ္စည်းပြန်လည်ပေးအပ်ရန် အမိန့်ချမှတ်နိုင်သည်။ ပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အမိန့်ကြောင့် ပစ္စည်းအပေါ် တရားမရုံးက ထင်ရှားစေနိုင်သည့် ပိုင်ဆိုင်ခွင့် သို့မဟုတ် အကျိုးစီးပွားကို မထိခိုက်စေရဟု ပုဒ်မ ၅၂၂ (၂) က တားမြစ်ထားခြင်းနှင့် ဆက်စပ်သုံးသပ်လျှင် လောလောဆယ် လက်လွတ်သွားသည့်ပစ္စည်းကို မကြန့်ကြာစေဘဲ လက်ရှိပြန်ထားရန် သင့် မသင့်ကိစ္စကို အဆုံးအဖြတ်

ပေးရန်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ပစ္စည်းလက်ရှိထားပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးကို မကြန့်ကြာစေဘဲ အဆုံးအဖြတ်ပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်ကြောင်းမှာ မြင်သာပေသည်။

၂၀၁၆
ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ထို့ကြောင့် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ အမိန့်ချမှတ်သော မူလအမှုစစ်တရားရုံးသည် အဆိုပါအမိန့် (ပစ္စည်းလက်ရှိထားပိုင်ခွင့်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်စေရန်အမိန့် သို့မဟုတ် ပစ္စည်းလက်ရှိထားပိုင်ခွင့်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်ရန် ငြင်းပယ်သည့်အမိန့်) ကို တရားခံအား ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သောနေ့တွင် ချမှတ်နိုင်ခွင့်ရှိပြီး အမှုစစ်တရားရုံးက တရားခံအား ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သောနေ့တွင် မိမိသဘောအတိုင်း အဆိုပါသက်သာခွင့်ကို မပေးခဲ့သဖြင့် တရားလိုက လျှောက်ထားတောင်းခံသောကိစ္စဖြစ်လျှင်လည်း မူလအမိန့်ချမှတ်သည့် နေ့မှ တစ်လအတွင်းသာ တောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့်ပေးသင့် မသင့်ကို အမိန့်ချမှတ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

တရားရုံးများသည် တည်ဆဲဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကို တိကျစွာလိုက်နာ၍ မိမိရုံးလုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ နှောင့်နှေးမှုကြောင့် သက်ဆိုင်ရာအမှုသည်အား ထိခိုက်မှု၊ နစ်နာမှုမဖြစ်ပွားစေရန် အထူး သတိပြုရန်လိုသည်။

နစ်နာသူက ယင်းကျင့်ထုံးဥပဒေအရ အမိန့်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည့်ကိစ္စတွင်လည်း တစ်ဖက်အမှုသည်သို့ ကန့်ကွက် တင်ပြရန် နို့တစ်စာပေးအကြောင်းကြားရန် မလိုအပ်သကဲ့သို့ ထပ်မံစစ်ဆေးရန်လည်း မလိုအပ်ပေ။ အကြောင်းမှာ အမှုစစ်ဆေးစဉ်

၂၀၁၆

ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ကာလကပင် တရားခံ၏ ပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး သက်သေခံချက်များ ရခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လေ့လာလျှင် တရားလို လောလောဆယ် လက်လွတ်သွားသည့်ပစ္စည်း လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးကို မကြန့်ကြာစေဘဲ အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်သည်မှာ မြင်သာသည်။ ထို့ပြင် တရားခံ၏ ပြစ်မှုကျူးလွန်ပုံနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အမှုစစ်ဆေးစဉ်ကပင် သက်သေခံချက်ရရှိပြီးဖြစ်၍ ယင်းသက်သေခံချက်အပေါ် အခြေပြုပြီး ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်ရာ အမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ခုခံခွင့်၊ ချေပခွင့်၊ ကြားနာခွင့် ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်မှာလည်း မြင်သာသည်။ ထို့ကြောင့် သီးခြားနို့တစ်စာထုတ်ဆင့်ခြင်း၊ လျှောက်လဲချက် ကြားနာခွင့်ပေးခြင်းပြုမှသာ တရားစီရင်ရေးဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မည်ဟူသော လျှောက်ထားသူများ၏ တင်ပြချက်ကို လက်ခံရန် အကြောင်းမရှိပေ။

မူလမြို့နယ်တရားရုံးက တရားခံများဖြစ်သည့် ယခုအမှု လျှောက်ထားသူ ဦးအုန်းမြင့်နှင့် ဒေါ်ရီလှတို့အပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့် ၁-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ပစ္စည်းလက်ရှိပိုင်ဆိုင်ခွင့်အား ပြန်လည်ပေးအပ်သည့် သက်သာခွင့်ကို မိမိသဘောအတိုင်း ချမှတ်ပေးခြင်း မရှိသည့်အတွက် မူလရုံးတရားလို ဒေါ်အေးသီက အဆိုပါ သက်သာခွင့်ပေးအပ်စေရန် ၃၀. ၁၀. ၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

မူလတရားရုံးက ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏ ရည်ရွယ်ရင်းအတိုင်း တည်ဆဲဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကို

တိကျစွာလိုက်နာ၍ သက်ဆိုင်ရာအမှုသည်အား ထိခိုက်နစ်နာမှုမရှိစေရန် အထူးသတိပြုပြီး မိမိရုံးလုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ နှောင့်နှေးမှုမရှိစေရန် နေ့ချင်း သို့မဟုတ် အချိန်မီဖြစ်သည် တစ်လအတွင်း (၂၀၁၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလကုန်သည့်နေ့) တွင် အမိန့်ချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းဥပဒေပုဒ်မတွင် တစ်လအတွင်း လျှောက်ထားရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသည့်အတွက် တစ်လအတွင်း အချိန်မီဆောင်ရွက် ရမည်တာဝန်သည် တရားရုံး၏ တာဝန်ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

၂၀၁၆
ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ထို့ပြင် နစ်နာသူ ဒေါ်အေးသီက ယင်းရာဇဝတ်ကျင့်ထုံး ဥပဒေအရ အမိန့်ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည့်ကိစ္စတွင် တစ်ဖက် အမှုသည်ဖြစ်သည့် ဦးအုန်းမြင့်နှင့် ဒေါ်ရီလှတို့သို့ ကန့်ကွက်တင်ပြရန် နို့တစ်စာပေး အကြောင်းကြားရန်မလိုအပ်ဘဲ နို့တစ်စာထုတ်ဆင့်ခြင်း၊ လျှောက်လဲချက်ကြားနာရန်မလိုအပ်ဘဲ ကြားနာခွင့်ပေးရန် ရုံးချိန်းခွင့် ပြုခြင်းစသည့် မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏ ချို့ယွင်းအားနည်းမှုကြောင့် ပြဋ္ဌာန်းဥပဒေနှင့်အညီ တိကျစွာလိုက်နာရန် ပျက်ကွက်မှုဖြစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မူလရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်နေ့မှာ ၁-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့ဖြစ်ပြီး ဒေါ်အေးသီက ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၂၂ (၁) အရ လျှောက်ထားသည့်နေ့မှာ ၃၀-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့ဖြစ်သဖြင့် ကန့်သတ်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် တစ်လ အတွင်းကျရောက်ကြောင်း၊ တစ်ဖက်အမှုသည်ကို ဆင့်ခေါ်ရသည့် အတွက် အမိန့်ချမှတ်အချိန်တွင် ရက် ၄၀ ခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ လက်ရှိ

၂၀၁၆

ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ထားပိုင်ခွင့်ကို ခွင့်မပြုခဲ့သော မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်သည် မောင်ကျော်စန်းဝင်း ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ အမှု* နှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိကြောင်းသုံးသပ်ပြီး အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ဒေါ်အေးသီထံသို့ လက်ရောက်ပြန်လည် ပေးအပ်စေ သင့်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါဆုံးဖြတ်ချက်သည် တရားရုံးများ လိုက်နာကျင့်သုံး ရမည့် တရားစီရင်ရေးဆိုင်ရာ အခြေခံမူများနှင့် ညီညွတ်ခြင်း၊ နစ်နာသူက သက်ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးနှင့်အညီ ပစ္စည်းလက်ရှိ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားမှုအပေါ် တစ်ဖက်အမှုသည်သို့ ကန့်ကွက်တင်ပြရန် နှိပ်စားပေးအကြောင်းကြားရန် မလိုအပ်သည့်ကိစ္စရပ်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန် မလိုအပ်သည့်ကိစ္စရပ်အပေါ် လိုက်နာဆောင်ရွက် ခြင်းဖြစ်၍ ပယ်ဖျက်သင့်ခြင်း၊ အဆိုပါပယ်ဖျက်သင့်သော ဆောင်ရွက် ချက်ကို မလိုအပ်ဘဲ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်အတွက် တစ်နည်းအားဖြင့် မူလမြို့နယ်တရားရုံး၏ ချို့ယွင်းအားနည်းချက်ကြောင့် နစ်နာသူအမှုသည် ဒေါ်အေးသီ၏အကျိုး ထိခိုက်နစ်နာမှုအပေါ် ကုစားရန်လိုအပ်ခြင်း၊ ယင်းသို့ ကုစားခြင်းကြောင့် တစ်ဖက်အမှုသည်၏အကျိုးကို ထိခိုက်နစ်နာ စေမှု မရှိခြင်းကြောင့် လက်ခံခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ သက်ဆိုင်ရာဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု မဆိုသာပေ။

ထို့ကြောင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် သက်ဆိုင်ရာပြဋ္ဌာန်းဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟုဆိုရန် ခဲယဉ်းသည့်

* ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁

အတွက် ဤပြင်ဆင်ရုံးတော်က ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန်မသင့်ဟု သုံးသပ်
ရရှိသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သည်။

၂၀၁၆

ဦးအုန်းမြင့် ပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂